

Libčice nad Vltavou 2012

V sobotu 25.8. nás čekal další závod letošní šplhounské sezóny - Velká Cena Libčic nad Vltavou aka Memoriál Jardy Gruncla a sokolů zakládajících. Závody v Libčicích nejsou žádnou novinkou, jednalo se již o... první ročník této VC. V loňském nultém ročníku si organizátoři vyzkoušeli jak na věc, odhalili řadu nástrah, které organizace takovéto akce skýtá, a ke spokojenosti letošních účastníků většinu nedostatků odladili, a tak se tento ročník pohyboval o nějakou tu třídu výše. Letos jsme si navíc po většinu dne užívali krásného letního počasí, které u venkovního závodu dělá polovinu úspěchu, obzvlášť v areálu, kde je zdarma k dispozici venkovní bazén a občerstvení (to bylo tedy, až na gulášek pro závodníky, již zpoplatněné). Díky těmto okolnostem jsme tak měli možnost vidět na závodech a blízkém okolí nejen polonahé mládence ale také polonahé slečny.

Program závodů byl následující: šplh ze stoje s přírazem na 3m tyči nejmladších žákyň a žáků (do 6 let), šplh ze stoje s přírazem na 4,5m tyči žákyň (do 15 let) a mladších žáků (do 10 let). Dále se pokračovalo již klasicky na laně, ze sedu a bez přírazu, kde se představili na 3 m starší žáci (do 15 let), na 4,5 m příchozí veřejnost a pak již klasické kategorie dorostenci, ženy a na 8 m muži a senioři. Nakonec se čidlo ještě vrátilo do výšky 4,5 m, kde byl šplh zakončen soubojem o putovní pohár města Libčice nad Vltavou mezi třemi nejlepšími muži a dorostenci.

K průběhu závodů – šplhalo se tentokrát již od začátku plánovaně na jednom laně zavěšeném na vylepšené a zpevněné konstrukci. S bratrskou pomocí v podobě nainstalování dohmatových čidel a měření časů přišli letos sokolové z Příbrami, takže vše odsýpalo, jak mělo, jen chlapi z Palestry byli poněkud

zmatení z trochu jiného zvukového znamení na startu, než jsou z tréninku zvyklí, a tak měli v prvním kole všichni předčasné starty. Co se dosažených časů týče, tak celkově, i přes poměrně dobré závodní podmínky, byly poněkud horší. Obávám se však, že u většiny závodníků by to nespravil ani chybějící čtvrtý pokus, na závodech jinak celkem standardní. Jediný, kdo si zde na 8 m dal nový osobní rekord a na spokojenosti mu tak sotva mohlo něco ubrat, byl Vašek Krausů (nikoli Klausů, pan prezident to mezi nás tentokrát bohužel nestihl) s časem 10,45 s. První tři potom asi mohli být rádi alespoň za to, že „kvalitní“ letní příprava neminula ani ostatní závodníky, a tak byly stupně vítězů obsazeny tak nějak klasicky, když nepřijede sokol Šternberk – 1. Štěpán Muchka, 6,52 s, 2. Mistr Košťák, 6,74 s a 3. Tomáš Filip, 7,59 s. Podobně tomu bylo i na 4,5 m mezi dorostenci – 1. Karel Janda, 3,11 s, 2. „věčně stříbrný“ Jirka Hanus, 3,83 s a 3. Pavel Macháň, 4,38 s. Mezi ženami se tentokrát objevila pouze novicka (ne, nevím, jestli je opravdu novicka, jen se mi to zdálo jako pěkný ženský tvar slova nováček) Markéta Jiskrová, která s lanem bojovala statečně, ale bez přírazu to zvládla pouze do půlky předepsané vzdálenosti, takže si na oficiální čas bude muset počkat do dalších závodů.

Vítězové ve všech kategoriích si domů odvezli poháry nebo medaile a ti nejmladší navíc dort nebo nějakou jinou dobrotu. Umístění a časy všech zúčastněných si můžete prohlédnout ve výsledkových listinách.

V areálu také souběžně probíhal turnaj v plážovém volejbale, pro děti soutěž ve zdobení perníků, doplňková ukázka cvičení žen Fit forma a další exhibice po šplhu jako soutěž ve shybech nadhmatem, kde všem vyřel zrak

Matěj Cígl se svými 50 kousky (ne, nepřepsal jsem se) a soutěž v prostém tahu soupaž do vzporu na hrazdě (tj. muscle-up pull-up respektive „absolutní shyb“), kterou vyhrál Adam Kočíš s počtem 20.

Závody byly celkově vydařené, skvělá atmosféra, množství cen, bezkonkurenční okolí a stoupající tendence v organizaci, přesto jednu výtku vyřknout musím – závody byly skutečně hodně dlouhé a to nejen díky bezpočtu kategorií, ale také díky některým zbytečným prostojeům. Za závody i přípravou je však skryto obrovské a zřejmé úsilí a nejen za něj patří organizátorům velký dík a stejně jako jinde se těšíme na další ročník.

Rev

Poděkování patří také všem sponzorům, kterými jsou: ACCON, město Libčice nad Vltavou, Sokol Libčice, Pavel Hudka, Erik Mareš, Vašek Kraus a další, kteří přispěli trochou koláčů, dorty a na ceny pro závodníky. Díky také nejmenovanému sponzorovi, který zakoupil žíněnky a duchny tolik potřebné pro denní cvičení i vlastní závod.

Jarda Novák